

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXX. Dolorosa Virgo stans sub umbra Crucis Mater omnium efficitur, ad quam umbram omnes invitat Christianos. Emblema. Christus in arbore pendens, & oves sub umbra sua fovens cum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XL.

Dolorosa Virgo stans sub umbra crucis Mater omnium efficitur, ad quam umbram omnes invitat Christianos.

Sub umbra tua vivemus. Thren. 4. 20.

1. **M** Agnum sanè beneficium contra solis ardentis æstum homini peregrino, ac viatori optata arboris umbra esse solet, sub qua non duntaxat anhelus sarcinam suam deponit, sed & placidè sub illius tegmine quiescens, restauratis viribus, cœptum lætus & alacer per-

agat iter.

Mater Dolorosa.

Ss

Anima

Anima Christiana, omnes nos in hac terra viatores sumus, atque perogrini: *Quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur à Domino; & in alio loco idem Apollolus ac Doctor gentium: Non enim habemus hic manentem civitatem, sed futuram inquirimus.* Oportet ergo, ut inter tot æstus, pericula, rerumque varietates nobis de salubri & vivifica provideamus umbra, sub qua tutò respirare, latere, ac languentes animæ vires possumus refocillare; umbra autem hæc non alia est, quam umbra crucifixi JESU. Ita Julius II. Pontifex Maximus, qui sibi Christum, orbis Redemptorem in arbore opaca pendulum, durisque clavis in ea fixum politiori penicillo pingi voluit, cum hoc Lemmate inscripto:

Non est hæc tutior umbra.

Et ad hanc umbra omnes suaviter invitat Christianos dolorosissimi-
Joan. 19. 25. ma Virgo MARIA; de qua recensent Sacræ Paginæ: *Stabat autem juxta crucem JESU Mater ejus.* Observa anime mi! non scribit sacer Historicus, quòd sederit sub umbra crucis; sed quòd steterit: *Stabat:* De Sponsa autem dilecta dicitur: *Sub umbra illius, quem desideraveram, sedis; & fructus ejus dulcis gutturi meo.* Versabatur nimirum tunc Sponsa in tranquilla contemplatione crucifixi Amoris sui, de cujus passionis fructibus mirum in modum consolabatur; sed Regina Sponsarum ac Domina mundi *stabat* sub umbra crucis, non tam ut invictam animi sui fortitudinem designaret, quam ut nos misellos clientes suos, in portanda cruce valde debiles, ac inconstantes adjuvaret; *stare enim adjuvantis est, sedere autem judicantis;* sic de Christo perhibetur, quòd ad dexteram DEI *Altor. 7. 35.* sedere soleat, quem tamen S: Stephanus Proto Martyr in cruento suo certamine stantem vidit, ut generosum hunc athletam magis animaret, juvaret, ac confortaret. O pietissima Domina stans sub umbra crucis, adjuva & nos indignos filios tuos, quomodo pariter in omnibus difficultatibus ac tentationibus nostris ad salutiferam crucis umbram debeamus confugere, &c.

2. Benignus DEUS, qui omnia prudentissimè ordinat in finem suum, voluit, ut dilectus Filius, in quo sibi semper benè complacuit, non ferro, sed ligno domaret, ac redimeret orbem, ut perpetratum in ligno ab Adamo & Eva peccatum crucis ligno expiaretur, & sic pena corresponderet delicto, satisfactio crimini, & pharmacum morbo; proinde dicit Sponsus ad Dilectam: *Sub arbore malo suscitavi te: Ibi corrupta est mater tua; ibi violata est genitrix tua; per quam matrem & genitricem*

cem Eva cunctorum viventium mater à serpente sub arbore malo corrupta ac decepta, designata est, quam Christus unà cum Adamo patiens in arbore crucis ad meliorem vitam resuscitavit, & velut verus pelicanus amoris exanimis & veneno aspidis enectas proles per sanguinem suum è pectore, sacrisque Vulneribus elicitem vivificavit. Voluit autem mitissimus DEUS, ut sub umbra crucifixi JESU & moestissima Mater adstaret, ut per præsentiam suam, animique dolores id repararet, quod Eva stans sub arbore scientiæ boni & mali consentiendo diabolo destruxit; proinde meritò loco Evæ sub eadem crucis umbra nobis in Matrem designata fuit MARIA; & quemadmodum olim in Nazaretano conclavi sub umbra Spiritus Sancti Mater DEI effecta est: *Spiritus Sanctus super-* Luc. 3. 21.
veniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi; ita nunc sub umbra crucifixi Filij non unius tantum Joannis, sed & omnium Christianorum Mater declarata, & effecta fuit: *Deinde dicit Discipulo: Ecce Mater tua.* Joan. 19. 27.
 supra quod rectè Sylveira: *Non ait, dicit Joanni; sed Discipulo; Joannes est* Sylveira hic c. 17.
nomen particulare; Discipulus commune, ut denotetur, quod MARIA omnibus detur in Matrem. O felicem, ô fecundam Sanctissimæ Crucis umbram, quæ nobis talem ac tantam Matrem reliquit, nosque filios MARIAE effecit; nunquid meritò cum Jeremia dicere possumus: *Sub umbra* Psal. 35. 2.
tua vivemus in gentibus? Et cum Propheta Regio: *Filij autem hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt?*

3. De Agar refert Scriptura, quòd filium suum Ismaëlem non potuerit videre morientem, sed longè ab eo discesserit: *Seditque à regione* Gen. 21. 15.
procul, quantum potest arcus jacere, dixit enim: Non videbo morientem puerum.

Jochabed filia Levi, & Mater Moyfis filium suum in scirpea fiscoella in Nilo expositum alterius custodiæ commisit, ipsa autem in littore de longè stetit, rerum & fortunæ eventum considerans, & miserijs filij sui condolens: *Exposuit eum in caretò ripæ fluminis; stante procul sorore ejus,* Exod. 2. 3.
& considerante eventum rei.

Mulieres illæ, quæ Christum, pientissimum Redemptorem nostrum usque ad crucem & mortem secutæ sunt, inter quas erant Maria Magdalena, Maria Jacobi, Joseph Mater & Salome, Mater filiorum Zebedæi, Veronica, Joanna, &c. non cominus sed eminus stabant, spectantes hoc cruentum, & eheu nimis luctuosum crucifixionis spectaculum, in monte Calvario orbi monstratum: *Erant autem & mulieres de* Marc. 15. 40.
longè aspicientes; &c.

Non sic dolentissima Virgo, & omnium matrum afflictissima Mater MARIA; non sic, sed appropriabat per cuneos milicum penetrans usque ad ipsam crucem Filij: *Stabat autem juxta crucem*; supra quod Divus Ambrosius: *Stabat ante crucem*; pijs oculis spectabat vulnera Filij; & Mellissus Bernhardus: *Summitatibus*, inquit, *pedum innitens, manus levabat in altum, amplectens rubricatam crucem, atque in oscula ejus ruens ea parte, quâ undâ pretiosissimi Sanguinis defluebat; ô grande martyrium! ô frequens suspirium! ô languens pectus virginem!* ah piencissima Mater, verè Mater amoris & doloris, quis tuos explicet animi mœores, ac CORDIS dolores, quos stans sub umbra crucis perpeffa es? Verè Altissimus obumbravit tibi. O tristis umbra! ô umbra fatalis! sed & salubris SS. Crucis, cui rectè pro Lemmate inscribes: *Optatam fert umbra medelam.* Olim DEUS dixit: *Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram*, ubi ex Hebræo legit Oleaster, & alij: *Faciamus hominem in umbra nostra secundum similitudinem nostram*; & quomodo in umbra nostra? Audi S. Athanasium: *Homo, inquit, ad formam crucis figuratam habet imaginem, ut qui sit ad imaginem Crucifixi*; & quomodo hoc? Extendeporum brachia tua, & crucifixum Redemptorem tuum in umbra repræsentabis; audi & S. Bernhardum: *CruX, ait, nos sumus, cui Christus memoratur infixus, homo enim formam crucis habet, quam, si manus extenderit, exprimet manifestius*, &c. Vide ex his anime mi, quomodo & natura & figura, Christus crucifixus & Mater dolorosa cum ipso crucifixa (ita Seraphicus Bonaventura: *Cum Filio ibi crucifixa erat, sed hoc distat, quod ipse in corpore, illa autem in mente*) ad umbram salutaræ crucis te invitent, de qua Isaias: *Erit in umbraculum diei ab æstu, & in securitatem & absconsionem à turbine & à pluvia, &c.* O Christiani quid agitis? *Omnibus hic requies: alias cur queritis umbras?* Nullus unquam peccatorum ad hanc umbram contritus & humiliatus venit, qui non optatam abinde medelam tulit: *Per crucem ad lucem.*

4. Elias Prophetarum zelosissimus in summis vitæ angustijs ac periculis constitutus, cum ab impia Jezabele per emissarios milites ad necem inquireretur, unicum suum perfugium sub Juniperi umbra quaesivit, & invenit: *Cumque venisset, & sederet subter unam Juniperum, petivit anime sue, ut moveretur, & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam, neque enim melior sum, quam Patres mei, projecitque se, & obdormivit in umbra, &c.* Per quam Juniperum Ruperitus Abbas per accidens modè sanctissimam Crucem intelligit: *Elias, inquit, confugit ad vivificum crucis lignum, illic ambit mortem, illic festinat commori Christo, &c.*

Jacob

Jacob in persecutione invidi fratris sui Esau ad amœnam Terebinthi umbram se contulit, sub qua aurea & argentea domesticorum idola in pulverem comminuta, infodit: *At ille infodit ea subter Terebinthum, quæ est post urbem Sichem.* Per quam Terebinthum Typotius appositè SS. Crucem subaudit: *Terebinthus, inquit, ea arbor est, sub qua infodit Patriarcha Jacobus signa; crux, inquam, quæ unius D E I cultu idolomaniam obruit salo & solo, resinam fundit ita salubrem, animæ hæc, ut illa corpori, &c.*

Moyles cùm adhuc opilionem ageret, in solis meridiani æstu lanigerum gregem suum sub opacam arborum umbram in interiori deserto minare consuevit, in quo loco à DEO, in rubo ardente & non combusto ipsi apparente, in pastorem animarum, ducemque Israëlitici populi electus est: *Cùmque minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Horeb: Apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio rubi; & videbat, quòd rubus arderet, & non combureretur.* Supra quod Cornelius à Lapide: *Verbum DEI in rubo, inquit, est Verbum DEI in cruce, quia utrobique inter spinas, ad cujus umbram jam tunc Moyles suas minabat oviculas, nullibi melius quàm sub umbra crucis pascendas.*

Imò ipsa animalia ac bruta irrationabilia naturâ ducem turmatim ad proceram illam, ac longè fertilissimam Danielis arborem, in medio terræ consistentem properabant, ut sub illius desiderata umbra non tam vitæ necessaria invenirent, quàm etiam ab æstu, aliisque incommodis ac periculis protegerentur: *Ecce arbor in medio terræ; & altitudo ejus nimia; magna arbor, & fortis, & proceritas ejus contingens cælum: Aspectus illius erat usque ad terminos universæ terræ, folia ejus pulcherrima, & fructus ejus nimius, & esca universorum in ea, subter eam habitabant animalia & bestie, & in ramis ejus conversabantur volucres cæli, & ex ea vescebatur omnis caro.* Per hanc arborem rectè Antonius de Rampeloggis SS. Crucem præsignatam esse asserit: *Cruce Christi, ait, arbor magna, lata & frondosa, & fructus satietatis & suavitatis tribuens, & fideles omnes protegit à dæmonibus, & ab omnibus peccatorum & vitiorum incurribus.* Fuit autem crux posita in medio terræ juxta illud Davidici? *DEUS autem Rex noster ante secula: Operatus est salutem in medio terræ; cujus proceritas usque ad cælum attingebat, quia non est alia ad cælum via, quàm Crux: O felix illa anima, quæ habitat sub hac salutifera crucis umbra!*

5. Sponsam cogitate, Sponsam considerate, amantissimum Sponsam suum, candidum & rubicundum inquirentem: *Judica mihi, quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie?* Erat tunc Sponsa, si

litteram inspicimus, custodiendo vineas suas oberrans, & vehementer ardentibus solis radijs usta, proinde in tali ardore meridiano à sponso pastore umbraculum expetiit, ubi non tam solis æstum declinaret, quàm & optatam inveniret quietem, & juxta votum invenit; audi in hanc rem S. Drogonem Episcopum Ostiensem: *Nunquam*, ait, *te inveniam; nisi tantum in cruce, ibi dormis, ibi pascis; ibi cubas in meridie.* Subintrat hic Cornelius: *Accipias*, inquit, *per meridiem Christi crucifixionem, in meridie enim crucifixus est, atque crux Christi Ecclesie & fidelibus contra omnes persecutionum, & tribulationum æstus certum, fidumque præstat umbraculum & solatium.*

O Domina totius universi! ô Mater doloris & amoris! dic nobis, indignissimis tuis clientibus, ubi tuam invenisti requiem? hanc insinuat Evangelista paucis, sed verbis emphaticis: *Juxta crucem JESU*; ergone hæc requies tua ô Domina? Juxta crucem Filij pendens? Imò, subintrat hic S. Bernardinus Senensis, non juxta crucem, sed in cruce Filij morientis; proinde sic Evangelistam alloquitur: *Parum dixisti ô Evangelista! stabat, inquis, juxta crucem JESU Mater ejus, cum in ipsa cruce penderet; vel ei plus utique debes, quàm reliquis? Omnino illa plus ad crucem appropinquabat, quàm quicumque alij, quia non solum juxta crucem stabat, verum etiam in cruce pendeat in anima crucifixa, ô triste spectaculum! ô statio luctuosa! ô umbra fatalis! & quomodo stabat? dic nobis sancte Joannes, qui non procul ab hac SS. Matre tua pariter sub umbra crucis steteras; & quomodo stabat? Plus non possum dicere, reponit ille dilectus Christi Discipulus: *Stabat, cum mundi machina, pendente in patibulo Creatore, videretur dissolvi; ubi omnis creatura ingemuit, terra mota est, velum templi disruptum, sol obscuratus & petra scissæ sunt; stabat tamen sub umbra crucis ærumnosissima Mater petris firmior; heu in quo mari dolorum? Cogitare non licet*, ait Mellissus, *quantus fuerit dolor Matris, cum sic dolebant, quæ insensibilia erant, & quanto magis doluit cor tantæ Matris? O felix anima! si illi ex animo compateris, ut & cum illa aliquando possis conglorificari; felix, inquam, si pariter cum ea ad umbram crucifixi JESU te recipis, ubi enim tutior requies, quàm sub brachijs Salvatoris tui & sub pallio dolorosæ Matris? Sub brachijs Salvatoris mei*, dicebat quondam magnus ille Aristes Hippo-
nenis, & vivere volo, & mori cupio; & Vates Regius: Scapulis suis obumbravit tibi, & sub pennis ejus sparabis: Per quos scapulos & pennas rectè SS. Patres extenta Christi JESU in cruce brachia intelligunt: Christi, ait le Blanc in hunc locum, *in cruce nos obumbrat scapulis suis, brachijs**

S. Drogo Ep.
de Sacrm.
Dom. Pass.
Cornel. hic.

Joan. 19.25.

S. bernh. Senens.
de B. V.

S. Bernh. de
Lam. B. V.

Psal. 90. 4.

Le Blanc.
hic.

chijis & *manibus*, sub quibus nos sub nube ab æstu furoris DEI protegit, abscondit, refrigerat, alit & fovet; sicut gallina sub umbra alarum suarum à rapacibus milvis tuetur, ac fovet pullos suos; aut quemadmodum aquila ad volandum provocans pullos, & super eos volitans expandit alas: *Nobis quoque*, inquit S. Ambrosius, *manus suas expandit JESUS*, ut totum mundum obumbraret. Quomodo non sumus in umbra, quos crucifixus à malignitate seculi & corporis ardore defendit, Adde ego: quomodo non sumus in umbra, pro quibus dolorosissima & afflictissima Mater JESU ad Patrem intercedit, offerens ei in hostiam placationis Sacratissimum ac divinissimum COR JESU, unigeniti Filij sui, pro salute universorum in ara crucis immolati? O quàm benè agunt Sacerdotes illi, qui, cum quotidie DEO T. O. M. imprimis pro suis delictis, ac dein pro peccatis totius populi hostiam immaculatam (Carnem & Sanguinem unigeniti Filij DEI) offerunt, si hoc immaculatum Sacrificium per purissimas manus B. Virginis ac Matris dolorosæ DEO Patri repræsentant! & quidem eadem intentione, quemadmodum illa Mater amoris & doloris stans sub umbra crucis pro peccatis totius mundi hunc dilectissimum Filium suum Patri æterno in victimam placationis obtulit; an poterit esse repulsa, ubi tot sunt amoris insignia?

Matt. 23. 37.
Deut. 32. 11.
S. Amb. in Psal. 90.

Hebr. 7. 27.

6. Recordor hinc illius prodigiosæ columnæ nubis & ignis, quæ Hebræis quondam in exitu Israël Dux & Comes in Palestinam extitit: *Nunquam defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem.* O *Exod. 13. 22.* pietissima Domina! dulcissimus Filius tuus in cruce pendens, & amoris igne tostus, columna illa ignis fuit, illuminans omnem hominem, quia ipse erat lux mundi, etiam in medijs tenebris in candelabro crucis magis illucescens; tu verò ò Virgo dolorosa per columnam nubis adumbrata es, quia nos, ut nubes ab æstu iræ Divinæ protegis, sub umbra gratiarum foves, lacrymis tuis rigas, atque sæcundas; & hæc est causa, quòd S. Andreas Cretensis te ò Domina appellaverit *Columnam nubis spiritualis Israël; & S. Epiphanius nubem, cœlestem imbrem demittentem,* quo terra irrigatur.

S. Andr. Cretens in Exod. 13.
S. Epiph. or. de laud. V.

De Jona refert Scriptura, quòd fecerit sibi umbraculum, & sedit subter illud in umbra, donec videret, quid accideret civitati; verùm brevi hæc Jonæ umbra duravit, nam paulò post *preparavit DEUS vermem ascensu diluculi in crastinum, & percussit hæderam, & exaruit.* Sic nimirum sunt omnes hujus sæculi umbræ, sub quibus nulla salus, aut firmum est sperandum refugium, omnes enim hujus mundi gratiæ & favores quid aliud sunt, quàm levissima tela, arundo fragilis, umbra labilis,

Jona. 4. 5.

enter
 ponso
 naret,
 udi in
 e inve-
 Sub-
 tionem,
 contra
 ut un-
 nobis,
 sinuar
 rgone
 sub-
 ce Fi-
 Evan-
 i cruce
 d cru-
 m sta-
 stacu-
 nobis
 umbra
 icille
 te in
 terra
 sunt;
 minor;
 tantus
 ò ma-
 teris,
 aritet
 uies,
 Sub
 pippo-
 is ob-
 as re-
 Chri-
 bra-
 chijis

Psal. 145. 2. bilis, & fumus inanis? Ite nunc miseri mortales, & in umbra principum ac filiorum hominum, in quibus non est salus, sperate; solus ille beatus est, qui sperat in Domino JESU crucifixo, ac in Sacratissima Matre eius dolorosa, qui, cum omnes in agone tuo te deserent, hi soli, si nunc eon tibi facies amicos, te non derelinquent: *Respicite filij, nationes hominum, quia nullus speravit in Domino, & confusus est.*

Idcirco ad te, mitissime JESU, in arbore crucis durissimis suffixe clavis, & ad te, ô Mater doloris & amoris! me totum converto; ad vos tanquam ad Patrem & Matrem redeo filius prodigus, ac peccatorum miserrimus, cum Psalte humiliter supplicans: *Sub umbra alarum vestrarum protegite me.* Et si quondam umbra S. Petri Apostolorum Principis varios ægros à suis infirmitatibus sanavit, *ita ut in plateas ejicerent infirmos, &c.* Quid non facere poterit umbra crucifixi Redemptoris mei, & cum eo crucifixæ Matris?

Dismam latronem illum ad dexteram Christi crucifixum, juxta *S. Vinc. Ferr. S. Vincentium Ferrerium umbra dextri brachij Christi JESU in cruce in Parasceve* pendentis, antequam factæ sint tenebræ supra universam terram, non nihil adumbravit, ex cujus virtute mox mirabiliter conversus, ad confortium crucis Christi, ejusque gloriam assumptus est, quod prævidens *Oseas. 14. 8.* Oseas Propheta: *Convertentur, inquit, sedentes in umbra ejus.* O JESU! ô MARIA! convertar & ego aliquando ex toto corde ad vos; sedeo & ego in umbra vestra servus indignissimus, ah liceat mihi dicere cum Psalte Regio: *In hac umbra sperabo, donec transeat iniquitas.*

Psal. 36. 2.

CON-